

?Avis i àvies, no us acosteu als bancs

Il·lustració: Laura Estrada.

La pandèmia ha estat l'aliada perfecte de les entitats bancàries per fer una puntada de peu definitiva a la clientela i expulsar-la de les oficines. Els clients molesten. I si són persones grans, encara que el respecte i l'educació quedin al marge, directament, destorben. De mica en mica, fusió rere fusió, les oficines dels bancs es van reduint a la mínima expressió i el tancament de seus va acompanyat de la clausura de caixers automàtics i, alhora, de ranures per introduir-hi la llibreta -la cartilla- el testimoni escrit de tota una generació del que representa l'estalvi i els moviments al compte.

Ja sabíem que el paper moriria -l'emissió de rebuts, factures i extractes, i la tramesa per correu cada cop té menys sentit en un món que evoluciona cap a la sostenibilitat. Primer, es van anar imposant les targetes -també tenen data de caducitat amb les aplicacions mòbils-, però tot plegat va massa ràpid i la deshumanització creix exponencialment. Els clients de la tercera edat han perdut els assessors i els interlocutors a les oficines, se'ls obliga a entendre's amb màquines, ordinadors o mòbils que serveixen per a tot menys per trucar per telèfon i, a més, ara, cada vegada tenen més complicat disposar d'efectiu perquè els dispensadors de bitllets s'esfumen. Com si fer-se gran no fos, ja de per sí, prou complicat.